



ԿԱՐՃ ԽՈՐՀՈՒՐԴՆԵՐ

● Որպես կինոսիրող առաջին քայլն անգամ կատարելիս, խորհեց՞ք: Անմտորեն կադրի ետևից նկարելը՝ նյութի, ժամանակի և ուժերի աննպատակ վատնում է:

● Նկարահանումից առաջ ուսուշամբեր այն ամենը, ինչ մտադիր եք նկարահանել: Այլապես կափսոսար ապարդում կատարած աշխատանքի համար:

● Սցենար գրելը՝ կինոարվեստի առաջին հատվածն է, ֆիլմի նկարահանումը՝ երկրորդ, մոնտաժը՝ երրորդ հատվածը: Այս երեք հատվածների լծակները ծեռըռում ամուր պահելով միայն կարելի է կինոֆիլմը հասցնել բարեհաջող ավարտի:

● Պետք է կարողանալ տեսնել ու նկարահանել սկզբում ծրագրվածից ավելի, և երբեք չպետք է հանգստանալ, քանի դեռ չի իրագործված ողջ մտահղացումը: Սա կինոարվեստի առաջին և հիմնական օրենքն է:

● Նկարահանված կինոժապավենը՝ դեռևս ֆիլմ չէ: Այն պետք է ընտրել և մոնտաժել: Ըստրել՝ նշանակում է դեռ նետու չհաջողված՝ տեխնիկակեն խոտանը, գեղարվեստորեն ոչ լիարժեքը, ինչպես նաև ավելորդը, եթե նույնիսկ ստեղծագործական և տեխնիկական իմաստով լավուակ է:

Ինչ բան է ավելո՞րդը: Այն բոլորը, ինչ խանգարում է նկարահանվող կինոֆիլմի ներդաշնակությանն ու պարզության:

● Երկու կերպ կարելի է նայել կյանքին. տեսնել միայն նրա ընդհանուր ուրվագծերը կամ զբնել ու գտնել նրա գեղեցիկ մանրամասները:

Կինոն կյանքը դիտող արվեստ է: Այն օբյեկտիվը, որը չի տեսնում մանրամասները, կույր է:

● Անպան նկարահանումը գայթակիլիչ է, բայց վեճիմնդիր: Նման նկարահանման հետվանքով առանձին պլանները՝ շենքը, բաղաքը, գետը, ընկերը, վեր են ածփում կինոշիլափլավին, և գեղարվեստական ստեղծագործության փոխարեն ստացվում է անշնորհի կինոթյվածք:

● Հիշեցե՞ք: Նույնիսկ ծեր երեխային նկարահանելիս, դուք նրան պետք է նայեք կինոօպերատորի և օճիխորի աշերով:



ԵՊԻՆՉԸ ԵՎ ՑՈՍՑՈՐԸ

Իան տառածկած կարծիք է. այնուղ ուր եղինչ է անում, հողը լավ բերք է տալիս: Այս ապրիլ դոյուրյուն ունեն տարբեր տեսուրյուններ:

Դոկտոր Պիգոտան (Թեմբրիչի նամալսարան), օրինակ, ապացուցում է, որ եղինչն անում է ֆոսֆորով առանձնապես հարուատ հողերում: Բայն այն է, որ ամենուրեք, ուր բնակվում է մարդը և կան տեսային կենդանիներ:

● Սիրեք մեր նիշանալի իրականության առօրյա երևույթները, քայլ ննարամիտ եղեք նաև տոնական և հանդիսավոր օրերը նկարահանելիս: Վատն է այն կինոսիրողը, որը տոնակատարությունը նկարահանելիս սահմանափակվում է միայն հանդիսավոր նիստով:

● Գիտության մեջ կինոապարատը կարող է ոչ միայն նվաճումների արձանագրող լինել, այլև ներառվել երևույթների նետազոտման մեջ:

Գիտական տեսակետից խիստ արժեքավոր որևէ փորձի կինոօրագիրը կարող է շատ բան պատմել նենց իր՝ գիտանկանի և նրա աշխատանքային ընկերների մասին: Ի տարբերություն պրոֆեսիոնալ կինոյի, որը մասսայականացնելու նպատակով նկարահանում է միայն գիտական նյութը, գիտության մասին կինոսիրողի ֆիլմը կարող է լայն տեղ հատկացնել անձնական խորհրդականություններին, լիրիկական վեղումներին և այլն: Որքան անհատական է կինոսիրողի ֆիլմը գիտության մասին, այնքան արժեքավոր է այն:

● Այն կինոսիրողը, որը ցանկացած տեղում անկարող է նկարահանման նյութ գտնել, նա այն չի գտնի ոչ մի տեղ:

ներ, կոտակիվում են ամեն տեսակ բափուկներ, որոնք խառնվում են հողին և եւկար ժամանակ, երբ տվյալ տեղամասը լրվում է մարդու կողմից, հողը մնում է ֆոսֆորով հարուատ: Ֆոսֆորն, քայլ երևույթին, հողում կարող է պահպանվել անսահման երկար, բայնի որ ֆոսֆորի մեծ կուտակումներ են նկատվել այն վայրերում, որտեղ զանգվել են նոռմեացիների նամրաբները, քայլ դարձի բնակավայրերը:

Սակայն եղինչը միայն մարդու ուղեկիցը չէ: Այն կարող է անել նաև այն հողակտորներում, որտեղ ֆոսֆորի կոնցենտրացիան բնական պրոցեսների շնորհիվ մնացած է: Այսպիսով, եղինչը հողում ֆոսֆորի բացեց պարունակության ինդիկատոր է:



Մի շատ վրադպած կինոսիրող սցենարական պլանով ստեղծել է ֆիլմ «Կյանքը կանգառում», որը հյուսված է տրոյելքուս նստելու պատկերներից: Նա նկարահանել է միայն աշխատանքի գնալիս և վերադառնալիս: Նկարահանված նորութից ստացվել է յուրատեսակ մի ֆիլմ, որտեղ կան թ՛ կոմիկական պատկերներ (տրոյելքուսից ուշացողներ), թ՛ե դրամատիկ պատկերներ (կանգառում գծվողներ), ինչպես նաև սիրեք առնող տրոյելքուսային տիրավեպի լիրիկա: Կարևոր այն է, որ նա կարողացել է նկարահանել շրջապատից աննկատ, առանց խանգարելու կյանքի սովորական ընթացքը:

